

[Alvilda Larsen.]

side i den anledning. I det hele taget bruges der hårde ord i denne tid blandt byggeriets folk om de vilkår, man byder dem fra folketingets og regeringens side, og det er ikke underligt.

Som jeg sagde før, må boligstøtte Lovgivningen ikke betragtes isoleret udfra den økonomiske politik, der føres i landet. Hvad hjælper det at tale om eventuelt forbedrede tilskudsregler til byggeriet, især til nybyggeriet, når der samtidig føres en sådan kreditstrammingspolitik, som der føres i øjeblikket? Den høje rente, vi har nu, fordyrer jo ustandselig huslejerne i nybyggeriet og fordyrer dem meget.

Jeg vil også indtrængende henlede regeringens opmærksomhed på vanskelighederne ved at opnå de kortfristede byggelån, fordi nationalbanken har standset genbelåningen med det resultat, at det er de private banker, der i øjeblikket bestemmer, hvad og hvor meget der skal bygges her i landet. Jeg hørte den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen, omtale dette problem i går. Jeg vil gerne understrege, at det er meningsløst at gøre byggeriet til en sådan katebald i den økonomiske politik. Dertil kommer det rod og den forvirring, der har hersket omkring boligstøtte Lovgivningen, og som er resulteret i, at man indenfor boligbyggeriet nu i mange måneder har været afskåret fra at foretage et fornuftigt planlægningsarbejde, simpelthen fordi man ikke har anet, hvilke regler man vil komme til at bygge efter, når projekterne engang skal virkeliggøres. Alt dette har medført, at der for tiden hersker en tilstand, der ligner et byggestop, og det er ikke uden grund, at byggefagenes sammenlutning i Aarhus forleden rettede en enig henvendelse til boligministeren om om muligt at sikre byggeriet, idet man allerede i Aarhus er i den paradoksale og meningsløse situation, at der på den ene side hersker bolig mangel, medens der på den anden side er stigende arbejdsløshed i byggefagen. Det er en situation, der også kendes fra andre byer, og som for hver dag bliver mere og mere mærkbar over hele landet, idet arbejdet går i stå, efterhånden som de igangværende byggeforetagender færdiggøres. I resolutionen fra de aarhusianske

byggefag henleder man ministerens opmærksomhed på vanskelighederne ved at opnå lån i bankerne til byggeriet, og man understreger, at enten må nationalbanken genoptage genbelåningen af byggelån, eller også må der fra statens side stilles forskudsbetalinger på de almindelige statslån til rådighed, så at byggeriet kan komme i gang, uden at man først skal rende tiggergang til bankerne for at skaffe lån.

Noget lignende er blevet fremhævet også af andre. Jeg ser, at det har været fremhævet så langt tilbage som i november 1954; spørgsmålet er blevet rejst af Byggefagenes Samvirke i København, ligeledes umiddelbart før jul. Derfor vil jeg bede den højtærede boligminister oplyse, til hvor mange boligprojekter der i øjeblikket søges kortfristede byggelån ud over landet, og ligeledes vil jeg bede ministeren udtale sin mening om denne situation. Deler ministeren den opfattelse, at det ikke bør være de private bankers sag at bestemme byggeriets omfang, og i bekræftende fald, hvornår vil ministeren så benytte sig af den bemyndigelse, der er givet ham i den nugældende byggestøttelevs § 8 til at yde forskud på statslånene, således at boligbyggeriet kan være uafhængigt af leverandørkreditter og kortfristede lån under opførelsen? Da byggeriets omfang som sagt er af den største betydning for boligstøttens virkninger og hensigter, vil jeg bede ministeren udtale sig om disse problemer.

Jeg ved ikke, om det er muligt, men jeg vil endvidere gerne bede den højtærede minister oplyse, hvordan det forholder sig med materialebevillingerne til det kommende byggeri. Hvor stort et antal materialebevillinger foreligger der eller skønnes der at skulle gives i år? Jeg synes, det har den allerstørste betydning at vide det nu, da tendensen til arbejdsløshed viser sig meget stærkt.

Ministerens talte i sin fremsættelsestale om, at boligstøttelevforslaget var et led i bestræbelserne for at forbedre og billigere byggeriet, og ministeren sagde, at oktoberloven tilsigtede det samme. Forholdet er imidlertid, at hele lovens princip peger i stik modsat retning. Der er allerede i dag fra flere sider — og det er sket efter oktoberlovens vedtagelse — peget på den fare,